

## СПРАВА «ПАНКРАТЬЄВ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF PANKRATYEV v. UKRAINE)

(Заява № 36459/19)

Стислий виклад рішення від 6 листопада 2025 року

Кримінальне провадження стосувалося обвинувачення заявника у вчиненні розбійного нападу на пана Ш., який призвів до його смерті, та розбійного нападу на пані І. 13 жовтня 2009 року заявника *de facto* затримали працівники міліції. 15 жовтня 2009 року він підписав два «пояснення», в яких зізнався у вчиненні зазначених нападів у співучасті з С. Того ж дня було складено протокол про затримання заявника, після чого йому призначили безоплатного захисника. Під час допиту в присутності цього захисника заявник підтвердив свої зізнавальні показання. На підставі цих свідчень був затриманий С., який надав подібні зізнавальні показання. Згодом заявник змінив захисників, відмовився від своїх зізнавальних показань і стверджував, що його незадокументовано тримали під вартою і піддавали тиску, доки він не надав неправдиві зізнавальні показання, а призначений захисник не надавав йому жодної допомоги. 04 квітня 2011 року заявника та С. було визнано винними, але обвинувальні вироки були скасовані після подання касаційної скарги, і справу було направлено на додаткове розслідування. 24 грудня 2013 року Дарницький районний суд міста Києва визнав С. та заявника винними, призначивши останньому покарання у виді позбавлення волі на строк дванадцять років. Суд визнав, що заявника *de facto* затримали 13 жовтня 2009 року. 11 квітня 2016 року Апеляційний суд міста Києва залишив обвинувальний вирок без змін. 29 листопада 2018 року Верховний Суд залишив обвинувальний вирок без змін. Ухвала була вручена заявнику 08 січня 2019 року. До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 та підпунктом «с» пункту 3 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на те, що кримінальне провадження щодо нього за обвинуваченням у вчиненні розбою було надмірно тривалим і його право на захисника було порушено на початку цього провадження. Заявник також скаржився, що тривалість провадження була надмірною у супереччю пункту 1 статті 6 Конвенції. Розглянувши скарги заявника Європейський суд зазначив, що ніщо не свідчить, що до допиту 15 жовтня 2009 року заявнику було належним чином роз'яснено його право на правову допомогу чи що він належним чином відмовився від цього права. Європейський суд зауважив, що заявника незадокументовано тримали під вартою протягом декількох днів, перш ніж він надав свої показання, які однозначно були викривальними та сформували підхід органів влади до нього. Національні суди не виключили пояснення, надані заявником за відсутності захисника. Більше того, ці показання дозволили органам влади отримати додаткові докази проти заявника і, зокрема, призвели до затримання С. Європейський суд наголосив, що хоча проти заявника були інші докази, ніщо не свідчить, що будь-який

із них був отриманий інакше ніж, як опираючись на інформацію, отриману із початкових пояснень заявника. Таким чином, було порушено пункт 1 та підпункт «с» пункту 3 статті 6 Конвенції у зв'язку з порушенням права заявника на правову допомогу. У контексті цих висновків Європейський суд дійшов висновку, що немає потреби розглядати інші аргументи заявника щодо стверджуваних порушень його права на справедливий судовий розгляд. Щодо скарги заявника на надмірну тривалість провадження, то Європейський суд зазначив, що провадження тривало понад дев'ять років і один місяць у трьох інстанціях. Європейський суд, розглянувши всі наявні у нього матеріали та беручи до уваги свою відповідну практику, постановив, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю провадження.

#### ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Оголошує заяву прийнятною;
2. Постановляє, що було порушено пункт 1 та підпункт «с» пункту 3 статті 6 Конвенції у зв'язку з порушенням права заявника на правову допомогу;
3. Постановляє, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю провадження;
4. Постановляє, що:
  - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу: (I) 1 800 (одна тисяча вісімсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди; (II) 36 (тридцять шість) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися заявнику, в якості компенсації судових та інших витрат;
  - (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;
5. Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.